

RECALL, RECALLO

(xli, 29.17, 19; Masc., 20A3). La poss. figura en el m. Despuig; i escrita *Reboster* a. 1511.

RECALL o RECALLO

El Recall, a les Paülis. *L'Arracall* o *l'Arracallo*, partida en pendents aspres i molt rocosos, entre Sarroqueta i Castelló de Tor (*DECat* ix, 456a16-22).

El Recallo, partideta del terme de Vilaller (xix, 10 155); i nom d'un oratori del terme de Taüll (xiii, 155).

Collada de Regallers, en el terme d'Irgo (xiii, 189).

ETIM. Provenen d'una variant del mot pre-romà que ha donat *aragall* i *xaragall* (*DECat* ix, 456b39-15 457a22). J. F. C.

Recastell, V. *Castell* *Recati*, V. *Ro-*, *Ru-* (mossàr.) *Recatx*, V. *Regàs* *Recedenna*, V. *Re-* (misc. àr.) *Re-cingle*, V. *Re-* intensiu *Reclar*, V. *Re-*, *Ri-* fluvial

RECOLTA (1), RICOLTA (2), RIBOLTA (3)

Tres noms semblants, tots tres de la regió de Giro-²⁵ na; amb informació escassa o deficient, sobretot el (3) i el (2).

1) Anoto *řekóltā*, 1958, en l'enq. de la parròquia de Besalú: «a l'esq. del Fluvià, aigües avall de la vila»; «a R.» hi ha una església on diuen missa per Santa Elisabet (xxi, 55). GGC: «a Besalú, fora de la vila, però en son terme hi ha, en lo mas Bellsolà, una capella dedicada a Sta. Maria de *Racolta*» (GGC, 773). El N.C.E.C. dona com agregats de Besalú: El Pont, el Corral i la *Racolta*. Segons Monsalv. aquest és un mas, a 2 k. de Besalú, a l'esq. del riu, i allí al costat hi ha la capella de Santa Maria de *Racolta*, de la qual publica goigs; i diu, sense cita exacta d'any ni de text que és fundada l'any 1500.

2) *Ricolta*, amb *i*: a Beget, al capdamunt de l'Alta Garrotxa, 25 k. al NO. de (1). Oït «a *rikóltā*», a Beget, moltes vegades, de la gent vella del país, 1985, 1990, 1991, 1992. Aquí no tenim cap altra informació, però la forma del lloc és tan eloqüent que per si sola assegura l'essencial de l'etimologia: és un penyal ingent que domina a gran altura el poble pel NNE. en forma de gran morro avançat de la mateixa serra (però dalt de l'alta carena), que el mas *El Sunyer*, on he passat setmanes d'estiu tres anys seguits. És clar, doncs, que ha de venir de *Roca Alta*, en una o altra forma: El paisatge de (1), encara que no he visitat el lloc mateix, també s'hi presta: tot allò són valls estretes i penyaloses.

El detall fonètic és possible, però no evident; especialment causa destorb o embaràs la *i* del (2), on justament el lloc fa més evident aquesta explicació. Crec que és per una sèrie evolutiva: *řokəáltā* > metàtesi *řəkóáltā*, contret en *řekóltā*.

Per donar compte de la *i* del (2), si hagués estat un plural fàcilment es podria imaginar un *Roque(s)altes*,⁶⁰

on, eliminant-s'hi la 1.^a *s* (com en *Pedralbes* o *Espinelbes*) i canviant-se en *Roquialtes* per metàtesi, esdevingués *Rikyáltēs*, contret en **Ricoltes* (com *còrt* per *quart*, *Golba* per *Gualba*); essent una carena qui sap si hi hauria altres roques a continuació (més petites i caigudes per erosió); si bé això resta mer supòsit. Potser en una contracció com en *Espine-albes* es passaria per *Rokialta* a *Ricoaltā* > *Rikyáltā* etc. Altrament no oblidem els coneguts duplicats *Ridorta/Redorta*. I també *Ribonc*, *Ribolleda* en lloc de *Reb-*.

En definitiva tot ben sospesat despareix l'antonomia si admetem que tot ve del NP RIKWALD, -ALDA (Först., 1258) —en docs. nostres *Ricouallus* a. 1002 (*NHBna*. iv, 101) i només la terminació *-ta* en lloc de *-de* és deguda a la contaminació de ALTUS, ALTA. Cf. *Ricola*, art. infra.

3) L'Esplanada de *Ribolta*, d'aquest només tinc nota d'haver-ho recollit en una enquesta de Riells de Montseny (xlv, 98), amb detalls que no estan al meu abast (després el 1989, no me n'han sabut donar raó). Sens dubte de *Riba alta*; aquí la *i* ja s'imposa, i el pas de *ribəáltā* a *riboáltā*, semblant als fets de (1) i (2) es pot justificar per la influència de la labial *b* precedent.

RECONC, RECONCO, RECUNCO

1) Llocs antics en docs. rossellonesos, recollits per Alart en *InvLC*, s. v.; potser tots localitzats entre Perpinyà i l'Albera. 1089: «locum que vocant *Reconchum*»; 1300: «in plana super *Reconcs* de Maur»; a Terrats (segons un «*parche(min)* du Temple»); 1377: «loco vocato Manssus de *Reconch* a la Rocha».

No n'he trobat altres notícies rosselloneses, però sí al P. València i a l'Alta Ribagorça.

2) A l'Horta de Gandia anoto una pda., cap a l'extrem Sud, vacil·lant entre *el řekónk* i *el Raconc*, en te. d'Ador, a la r. de Vilallonga (xxxii, 183, 184). Però allí prop és amb conservació de la *o* mossàrab: Rambla i Hort del *Reconco*, entre Biar i Onil (xxxvi, 7). Nom que continua al Sud; on serà en part prolongació del mateix topònim i en part poden ser homònims propers. *Reconco*, on hi ha un gros penyal, a la vall de Guadalest (en te. de Benifato o del Castell). Entre Ibi i Tibi hi ha una pda. extensa *El Rekónko*: l'inf. de Tibi parla del *Corral d' ~*, avui assolat (xxxv, 192. 7); IGC, '05 × '32 hi manca un barranquet.

Per altra banda, aquest nom de lloc té forces ecos en terra xurra o de Castella. Un afl. del Xúquer, provinent d'Aiora, que una nota de S. Guarnier anomena *Riu Reconc* o d'*Aiora* (evidentment ultracatalanitzat en lloc de *Reconco*). *Recuenco*, poble amb municipi, 700 hab., a la prov. de Guadalajara (p. jud. Sacedón).

Aquestes dades ja permeten una conclusió per a tot, almenys provisional. Com que pertot sembla tractar-se de clotades o barranquets, deuen ser, tant (1) com (2) derivats de CONCHA (cat. *çonca*, cast. *cuenca*): amb *re-* intensiu; i masculí diminutivitzant; tal com hi ha *rehoyo* en castellà, i val. *Refoio* al costat de *hoya* i